ABSTRAKT

Cílem této práce bylo ověřit vliv čtyřtýdenní intervence založené na metodice senzomotorické stimulace na stabilitu stoje a chůze u jedinců s diabetickou neuropatií. Výzkum byl realizován jako nerandomizovaná longitudinální intervenční studie. Výzkumný vzorek tvořilo osm probandů s diagnózou diabetické neuropatie stanovanou lékařem. Vybraní probandi sloužili zároveň jako vlastní kontrolní skupina.

Studie probíhala ve dvou fázích. V první fázi účastníci absolvovali čtyřtýdenní období bez jakékoli intervence, ve druhé následoval čtyřtýdenní intervenční program senzomotorické stimulace. Stabilita stoje a chůze byla hodnocena prostřednictvím Timed Up and Go (TUG) testu a Mini-Balance Evaluation Systems Testu (Mini-BESTest). Měření probíhala šestkrát: vstupní, čtyři kontrolní a výstupní měření. Pro porovnání účinku intervence byly analyzovány zejména výsledky z prvního, druhého a šestého měření. Statistické hodnocení bylo provedeno pomocí párového t-testu s hladinou významnosti $\alpha = 0,05$.

Po absolvování intervenční fáze došlo u všech probandů ke statisticky významnému zlepšení výsledků v obou testech ($p < 0,001$). Oproti fázi bez intervence, kdy v TUG testu došlo pouze k mírnému zlepšení ($p = 0,048$) a v mini-BESTestu nebyla zaznamenána žádná změna ($p = 1$), vykazovala senzomotorická stimulace výraznější efekt.

Závěrem lze říci, že čtyřtýdenní intervenční program zaměřený na senzomotorickou stimulaci může mít pozitivní vliv na stabilitu stoje a chůze u osob s diabetickou neuropatií. Tato intervence se jeví jako slibný nástroj v rámci fyzioterapeutické péče u této specifické skupiny pro zlepšení stability a prevenci pádů.

Klíčová slova: diabetická neuropatie, senzomotorická stimulace, stabilita, fyzioterapie, TUG test, mini-BESTest